

Caracterul Bildungsroman al Povestii lui Harap Alb

Povestea lui Harap Alb este considerata un Bildungsroman, deoarece este un veritabil roman de initiere si formare.

La inceput feciorul de crai nu are incredere in fortele proprii, deoarece atunci cand tatal, punandu-l si pe fiul cel mic in aceeasi situatie, chiar daca el nu si-a incercat norocul, a spus: "Din cati feciori are tata, nici unul sa nu fie bun de nimica?!". Fiul de crai nu a avut curajul sa-i spuna tatalui ca vrea sa incerce si el, de frica ca si el il va dezamagi, si incepe a plange in sufletul sau. El este pana la urma convins de Sfanta Duminica sa incerce si el, ca el va reusi unde fratii lui au dat gres.

In aceasta situatie a lui Harap Alb suntem si noi adesea pusi, deoarece si noi am fost descurajati la randul nostru de anumite lucruri, dar familia sau prietenii sunt alaturi de noi incercand sa ne incurajeze, spunandu-ne sa avem incredere in noi si sa incercam, ca vom reusi sa trecem de obstacole.

Fiul de crai i-a aminte de sfaturile Sf. Duminici, si ii spune tatalui ca va incerca si el, dar ca ii trebuie armura, armele si calul din tinerete. La alegerea calului, Harap Alb a refuzat de doua ori singurul cal care a mancat din cenusa deoarece a judecat dupa aparente, dar cand acesta s-a transformat intr-un cal superb, cu puteri magice, fiul de crai doreste sa devina prieten cu el.

In aceasta parte a basmului ni se spune sa nu judecam dupa aparente intotdeauna, deoarece aparentele pot fi uneori inselatoare, si ca orice fapta rea pe care o infaptuim se va abate si asupra noastra.

In calatoria sa fiul de crai nu i-a aminte de sfatul tatalui sau: "...sa te feresti de omul ros, mai ales de cel span..." si il i-a pe span drept tovaras de drumetie, deoarece aceasta pare a cea mai buna alegere la momentul respectiv, dar insa el ajunge sclav iar spanul ajunge fiu de crai in locul lui.

Acest moment al basmului ne arata ca trebuie sa luam aminte la sfaturile inteleptilor, deoarece acestia au trecut prin viata si stiu cum sa nu repete aceeasi greseala de doua ori. Harap Alb risca insa sa moara de sete si de foame in padurea cea deasa, asa ca a ales raul cel mai mic, dar acesta sa dovedit mult mai rau. Observam aici ca armasarul lui Harap Alb nu intervine, deoarece vrea sa-l lase pe acesta sa se descurce singur in viata.

El isi respecta juramantul pe care l-a facut si anume sa nu spuna nimanui ce s-a intamplat in aceea padure. Acesta indeplineste sarcinile pe care spanul ii spune sa le faca deoarece nu avea curajul sa-l infrunte si dorind totodata sa se tina de juramantul facut.

Daca nu avem curaj sa ne infruntam temerile, atunci vom avea de suferit toata viata si ne mai invata sa ne respectam juramantul oricat de greu sau de imposibil ar fi de tinut.

În drum spre Împăratul Ros, Harap Alb ocolește niște furnici pentru a nu le strivi și construiește un stup unor albine fără casa. În urma acestor fapte el este răsplătit, arătându-ne că dacă facem fapte bune vom fi mulțumiți sufletește și poate și răsplătiți.

Tot în drum spre palat, eroul își face noi prieteni care îl însoțesc la drum. El se folosește de tot ajutorul prietenilor pentru a îndeplini sarcinile Împăratului Ros, arătând că adevărații prieteni nu ne lasă la greu și că putem să ne biziim pe ei dar nu în sensul de a profita.

Spre final el nu apucă să-și folosească curajul dobândit deoarece este ucis fără să poată să acționeze. El este reînviat de fata Împăratului Ros, iar Spanul este ucis de către cal. După această experiență eroul devine mai încrezător în sine și în prieteni.

Ultima parte a basmului vrea să ne demonstreze că după ce am trecut printr-o experiență de viață noi ne maturizăm, devenind mai încrezători în sine.

În concluzie, deoarece acest basm are toate elementele de mai sus este considerat un Bildungsroman.